

26.34x20.62	1/5	20	עמוד	המוסף - מעריב	26/08/2016	54834356-8
המכללה האקדמית כנרת - 13300						

20 סיכול ממוקד: האמת מאחורי מסע ההכפשה של הרמטכ"ל דן שומרון

| אייל לוי

"דן שומרון נחקק כי היה צנוע". דרורי

אייל לוי || צילום: אריאל בשור

עלילות

אל"מ במילי פרופ' זאב דרורי מוציא ספר על פועלו של הרמטכ"ל דן שומרון בתקווה שיזכה לכבוד הראוי לו בין דפי ההיסטוריה של צה"ל ● בראיון מיוחד חושף הלוחם ה"שרוט", שהפך לאיש חינוך ולבכיר במכללה האקדמית כנרת פרטים מדהימים ממלחמות הגנרלים, מספר על המרד נגדו כשכיהן כמפקד גל"צ ומגלה מי הראשונה שזיהתה שאין לו מה לחפש בפוליטיקה

8.13x25.3	2/5	עמוד 22	מערב - המוסף	26/08/2016	54834357-9
המכללה האקדמית כנרת - 13300					

שביקשו במכללה האקדמית כנרת מאל"מ במיל' פרופ' זאב דרורי לכהן כמנכ"ל, הוא הציב שני תנאים להשלמת העסקה: להמשיך ללמד ובמקביל להקים מכון מחקר על שם הרמטכ"ל המנוח דן שומרון.

בחודש הבא צפוי לצאת ספרו של דרורי, "מנהיגות שקטה", על הרמטכ"ל ה-13 הדי נשכח של צה"ל. "דן שור" מרון נמחק כי היה צנוע", דרורי מסביר את הלהט האישי. "הוא היה קצין צנחנים ראשי, מפקד פעולת אנטבה שלא הייתה יוצאת לדרך בלעדיו, ואת זה אמרו שמעון פרס ויצ"חק רבין. במלחמת יום כיפור, אחת החטיבות הטובות ביותר שפעלה, 401, הייתה בפיקודו. עשינו אירוע 'חברים מספרים על דני' והשמענו את הקשר כשהוא אומר לעמנואל סקל, אחד המג"דים, 'עם ישראל צריך אותך, אל תרוץ למור' צבים. סע אחורה, תפוס עמדות, אנחנו זקוקים לכל טנק'. בשקט שהוא דיבר שם אני לא מדבר איתך עכשיו".

פגשת אותו בזמן המלחמה?

"אחרי שפשטתי על חניון טנקים מצרי עליתי לחמ"ל באום חשיבה כדי לרווח לאלוף פיקוד הדרום. אני מגיע לפתח ורואה את דן מתגלח. אמרתי 'דני, מלחמה'. אני כולי מלוכלך אחרי לילה מטורף, ואז הוא ענה 'זאביק, החיילים צריכים לראות אותנו חזקים'. זה היה דן שומרון".

הצניעות הסתירה אותו?

"הוא אמר 'ההיסטוריה תשפוט'. הוא לא ידע שאין היסטוריה, יש היסטוריונים. כל אחד כותב מנקודת מבטו. אנחנו קוראים לזה רשומון. במלחמת יום כיפור החטיבה שלו כבשה את הערבייה והגיעה לקילומטר ה-101 עם הכי פחות הרוגים, אבל אצלנו למי שיש יותר הרוגים זה יותר נחשב".

עדיין הוא מונה לרמטכ"ל.

"כן, אחרי שניסו להלביש עליו את תיק ההומוסקסואל,

25.22x31.86	3/5	עמוד 22	המוסף - מעריב	26/08/2016	54834366-9
המכללה האקדמית כנרת - 13300					

"דן מצא את התיק נגדו בכספת סגורה והביא אותו בפני שר הביטחון". משה לוי (מימין), יצחק רבין ושומרון

"נשארתי חבר של איציק מרדכי. שוכחים שפעם הדיסקט היה אחר. אם אספר על ההתנהגות כלפי נשים שהייתה נהוגה אז בצבא, אלך לכלא. הוא עשה את טעות חייו והיא הפילה אותי לקרשים"

בין היתר משה וחצי (רא"ל משה לוי - א"ל) שחשב שזה יהיה אסון לאומי אם ימונה רמטכ"ל סחיט, כי הוא כביכול הומו. הם התחילו במסע כבר כשדן עמד לקבל את פיקוד הדרום, אבל שם רפול לא יכול היה לפגוע בו, כי הוא קיבל את הרמטכ"לות ביום שדן קיבל את הפיקוד. משה וחצי כל כך התעקש שדן לא יכול להיות רמטכ"ל, שהוא דרש להיפגש עם ראש הממשלה יצחק שמיר. שמיר שאל 'יש לך עובדות?'. לוי ענה 'שמעתי'. שמיר ביקש ממנו לצאת מהחדר ויותר לא התייחס אליו. דן לא הסכים לקבל את התפקיד. הוא אמר 'אני רוצה חקירת שב"כ כדי לדעת מי רקם את העלילה'. הייתה חקירה. דן היה הראשון שנבדק בפוליגרף ונמצא דובר אמת, שהוא לא הומו. שאלו אותו שם ישירות. הייתי אמור להיפגש עם החוקר, איש שב"כ, אבל הוא נפטר חודש לפני הפגישה".

ירדת על הסיפור באותו זמן?
 "בתור קצינים ידענו וזה זעזע שבמלחמה על רמטכ"לות יכולים לרדת למי אפסיים. יש גבולות של אתיקה שאתה מצפה מקציני צבא בכירים לעמוד בהם. דן מצא את אותו תיק נגדו בכספת סגורה, שלא היה לה מפתח, והביא אותו בפני שר הביטחון".

גם ממצע אנטבה הוא די נשכח.
 "מי שהציג את פרויקט אנטבה לראש הממשלה, לשר הביטחון ולרמטכ"ל היה דן שומרון, ששימש כקצין צנחנים ראשי. היה לו קול שקט גם במבצעים. תמיד בשליטה מרבית. שאל אותו בסוף פרס, שהיה שר ביטחון, 'כמה אחוזים אתה נותן להצלחת המבצע?'. אמר להם 'העיקר הוא גורם ההפתעה. אם המטוס הראשון ינחת בלי שיוזרו אותו ולא נתעכב, אני מעריך שנסיים את הפעולה תוך 60 דקות'. פרס המשיך 'וכמה הרוגים?'. דן ענה 'אם גורם

ההפתעה יעבוד, יכולים להיות חמישה, שישה הרוגים'. זה בדיוק מה שהיה. דיברתי עם דן לא מעט פעמים והוא הודה שהשאלה שהכני הציקה בזמן הטיסה לאנטבה הייתה מה יקרה אם לא ילך. סיפר עמוס ערן, שהיה מנכ"ל משרד ראש הממשלה, שיצחק רבין דרש ממנו לכתוב מכתב פייטורים שלו ושל הממשלה אם יהיו יותר מ-25 הרוגים. אני שים לא מבינים שהפעולה לא הייתה כמה לוחמים שרצו לבית הנתיבות, היא הייתה הרבה יותר מורכבת".

מה ייחד את הרמטכ"ל הזה יחסית לאנשי צבא אחרים?
 "אחד הפרקים בספר הוא בנושא 'חימוש מונחה מדויק' (חמ"ם). יורים טיל ממאה קילומטר והוא יפגע בחלון הזה ולא בחלון ההוא. כשהתחיל עניין החמ"ם, דן היה מפקד כוחות השרדה. אלופי צה"ל לא רצו, כי דן אמר שתוך עשר שנים יהיה חימוש מונחה מדויק, והם אמרו 'אנחנו לא נהיה כאן בעוד עשר שנים'. דן ענה 'אנחנו לא בונים את צה"ל לעוד חצי שנה'. הוא היה נהג טרקטור, קיבוצניק שלא למד בבית ספר, אבל היה לו היגיון פשוט. השכיחו אותו לגמרי".

חינוך תחילה

הזיכרון של דרורי, מי שהיה בין היתר סגן מפקד גרוד 890 בחטיבת הצנחנים במלחמת יום כיפור ומח"ט גבעתי, הוא פנומנלי. האיש מסוגל למלא מוסף שלם בשיחה אחת. שאלתי מה הוא יותר, איש צבא כמו פעם, או איש חינוך כמו היום. דרורי עצר לרגע את הליכתו, הביט בנוף המרהיב של הכנרת, נתן לרוח הנעימה של אחר הצהריים לעבור על פניו וענה. "גם כשהייתי בצבא, חש-בתי שהחינוך חשוב יותר", הוא אומר. "ערכים הם הבסיס לאיכות. קשה לי עם מה שקורה במ"

15.87x26.44	4/5	עמוד 23	המוסף	מעריב	26/08/2016	54834367-0
המכללה האקדמית כנת - 13300						

"משה וחצי התעקש שדן לא יהיה רמטכ"ל ודרש להיפגש עם ראש הממשלה שמיר. שומרן אמר 'אני רוצה חקירת שב"כ כדי לדעת מי רקם את העלילה'. הוא נבדק בפוליגרף ונמצא דובר אמת, שהוא לא הומו"

חות. בראייה מערכתית, ואני מקבל את זה, השכיבו את גדוד 890 על הגדר וכולם דרכו עליו כדי להיכנס. שכבנו על הגדר במשך 17 שעות. יותר מ-50 הרוגים, 110 פצו-עים. בבוקר, לצורך החילוץ, הכניסו שתי חטיבות טנקים ובעצם הרחיבו את ראש הגשר, פתחו את הצירים עכביש וטרטור ועברו את התעלה. מאשימים את איציק שלא היו צל"שים וזה לא נכון. הגדוד היה נגד קבלת צל"שים. חשבנו שכל אחד מבצע את משימתו."

איך המשכתם משם?

"עברנו את התעלה. איציק אסף את הלוחמים ואמר 'אם לא נמשיך, מה יגידו אזובי הקיר? מי שלא רוצה, לא חייב'. זה היה ערב סוכות ולא אשכח שהקצינים היו הראשונים שטענו מחסניות. התחלנו לשיר שירי ארץ ישראל. עוד אנחנו שרים והרב אסף את החברה עם הטליתות. שירי ארץ ישראל התמזגו עם תפילות החג. הייתה שם קדושה. ישבנו בשדה תעופה מצרי, ויום אחד, בשביל להרים את המורל, הגיע שלמה ארצי, שאמר לי 'קיבלתי השנה את כינור דוד'. עניתי 'אנחנו לפני שבוע קיבלנו את צינור שאול'."

החברות בין דרורי הסמג"ד ומרדכי המג"ד נמשכה בצבא ועברה לאזרחות. מרדכי לא שכח את חברו שכבר פרש לחיים האזרחיים, וכששימש כשר ביטחון, ב-1997, מינה את דרורי למפקד גלי צה"ל. דרורי לא עזב את מרדכי גם כשהאלוף במיל' הורשע בבית המשפט בעבירות של מעשים מגונים, מה שהעלים אותו מהחיים הציבוריים. "נשארתי חבר. אני לא אוהב שבועטים במישהו שנפל, כשיומיים לפני ליקקו לו את התחת", הוא מסביר. "שוכח חים שפעם הדיסקט כאן היה אחר, ואם אתחיל בסיפורים אלך לכלא. אותה תרבות של התנהגות מול נשים שהייתה בצבא בשנות ה-60 וה-70 היא לא התרבות שקיימת בצה"ל ב-20 השנים האחרונות. לא שאין מקרים, אבל זו לא הנורמה. בתוך הסיפור יש דור ביניים שלא הבין שהחליפו דיסקט. איציק היה מג"ד מעולה. במלחמת לבנון הראשונה נאמרו עליו רק שבחים. אלוף פיקוד הדרום, פיקוד המרכז, פיקוד הצפון. שר ביטחון מצוין. הוא עשה את טעות חייו, וההתנהגות שלו הפילה אותו לקרשים. להערכתי, הוא לא יחזור לפוליטיקה. הוא חושש שיהיה עליו עליהם, כי החברה הישראלית היא כמו מטוטלת, וכרגע המטוטלת נמצאת עם ארגוני הנשים. חסר שיהיו לך בעיות עם אשתך, כי הארגונים האלה ימחקו אותך. אני לא אומר אם זה בצדק. הצדק כבר לא חשוב. כולם חושבים שמשפט זה צדק. משפט זה לא צדק. הרי מי ששילם את חובו לחברה, האם גם חובה שיירד מהארץ? הוא לא יכול להיות בשום תפקיד יותר."

היום קשה יותר להיות איש צבא?

"הרבה יותר. היום יש מעורבות מאוד גדולה של פוליטיקאים בתוך הצבא. תראה את מקרה אלאור אזריה. פעם דבר כזה היה נגמר בתוך הצבא. הרי ברור שזה היה בניגוד לערכי צה"ל, אבל הפכו את האירוע למשפט פומבי כשברקע ראש הממשלה ושר הביטחון מתערבים. אנשים חושבים היום פעמיים. הם צריכים להסתפק עם הצל? עם אתרי האינטרנט? יתחילו להיות הפגנות ליד הבית שלהם. הבעיות הפוליטיות חדרו לצבא ומערערות את היכולת והסמכות של המפקדים."

גם בעבר ירו בשבויים.

"קרו מקרים והייתי במקומות האלה. יש לנו נקודות שחורות בהיסטוריה, כמו בכפר קאסם.

דינה, אז אני אומר לפחות תמשיך לעבוד בחלקת האלוהים הקטנה שלך. כשהיינו צעירים שרנו 'אני ואתה נשנה את העולם'. אני כבר לא תמים, אבל אני ואתה יכולים לתת תקווה. עצב הוא לא תוכנית עבודה."

חיים עשירים, סוערים ומרתקים עברו על פרופ' דרורי, שחגג עכשיו את יום הולדתו ה-70. עד לא מזמן היה מנכ"ל המכללה האקדמית כנת, אבל החליט לעזוב את תפקידו והיום הוא עומד בראש המחלקה הרב-תחומית. "אחרי שמונה שנים כמנכ"ל אמרתי שזה הזמן", הוא הסביר. "אדם צריך לדעת לעזוב בשיא. לפני שמתחילה הניפילה או לפני שבועטים בך."

רק שעם כל הכבוד לחינוך, העבר של דרורי הוא בשדה הקרב. אין מראה שלא ראה, אין חוויה שלא חווה. הזיכרון מלא בפרטים ובשמות. הוא היסטוריון, אנציקלופדיה מהלכת.

דרורי נולד בחיפה. הוא למד בבית הספר הריאלי, היה בצופים, התגייס לגרעין נח"ל שיצא לקיבוץ חצרים. משם לגדוד 50, קורס קצינים, אז עבר לצנחנים, גדוד 890. במלחמת יום כיפור היה הסמג"ד. האלוף במיל' איציק מרדכי שימש כמג"ד.

דרורי מודה שהקרב העקוב מדם בחווה הסינית הוא הש"יטה הרצינית הראשונה שהשפיעה על חייו. "לפני שלוש שנים עשינו אירוע לציון 40 שנה למלחמה", הוא מספר. "הזמנו את כולם, כולל 52 המשפחות השכולות מתוך 321 הלוחמים. בני, אורי, שהוא במאי, הכין סרט. ראיינ שבוע לוחמים שכל אחד סובל מהלם קרב. חלק מוכר על ידי צה"ל, חלק לא. הבאנו אותם עם ילדיהם ואז מישהי אמרה לאביה 'אתה לא מבין שאתה שרוט?'. זה היה סרט קשה. אמרתי שם שגם לי יש שריטה והוספתי 'כשאני רואה את כולכם, יש מספר מאפיינים חוזרים. עורף מרץ, התמקדות במטרה, אכפתיות מהמדינה, שזה לא נורמלי. לא טוב למות בעד ארצנו, טוב לחיות בעדה. איציק מרדכי רצה לראות את הסרט לפני האירוע, אבל בני סירב, 'אבא לא מרשה'. איציק התעקש 'אבל אני המג"ד'. הוא ידע שאיציק לא יסכים שיעשו סרט שאינו 'ניצחון'. זה סרט שמראה אנשים שנאבקים בבעיות גם 40 שנה אחרי'."

מה בדיוק היה בחווה הסינית שיצר שריטה כזו?

"יום קודם עברו את התעלה דני מט וחטיבת הצנחנים. הייתה פקודה של ראש הממשלה ושר הביטחון שאם לא מצליחים לעשות עוד ראש גשר, אז מחזירים את הכו-

24.11x30.99	5/5	עמוד 24	מַעְרִיב - הַמּוֹסֵף	26/08/2016	54834386-1
המכללה האקדמית כנרת - 13300					

"ביקשנו שלא יביאו מתנות לחתונה. אמרנו שאפשר לתרום למכון דן שומרון או לעיר אופקים". דרורי ואשתו יעל

טבריה ודרום רמת הגולן. יש רבים כאן שלא למדו בכלל. אז לתת תעודת הצטיינות לשני סטודנטים מבית שאן בש"בילי זה שווה הכל".

היום הפריפריה נמצאת בראש החדשות.
 "חלק מהפוליטיקאים מנצל את המצב לניגוח פוליטי. הרי איך אתה מגיע לטלוויזיה? דבר כמה שיותר נמוך, תצקע. אם אשדר היום שהחלמוניות פרחו בחרמון, יצקעו עלי. כשהייתי מפקד גל"צ הורדתי בכוח את הכתבים לקד"מה. אמרו לי 'מה זה מעניין? זה לא אייטם'. לכן אני אומר, תמשיך לפחות לעבוד בחלקת האלוהים הקטנה שלך".

לא מתאים

אחרי שלוש שעות של שיחה דרורי אמר שהוא חייב ללכת. יעל, האישה השלישית בחייו, חיכתה לו כדי לסיים את אריות ביתם. אחרי שנים על שפת הכנרת, הם חוזרים להתגורר בירושלים.

יעל היא אלמנתו של אחי רכוב, איש מחשבים בעל שם עולמי שנפטר ממחלה קשה ב-2002. דרורי הכיר אותה לפני שבע שנים כאן, על שפת הכנרת. יעל ביקשה אז להנציח את שם בעלה המנוח בפעולות פילנתרופיות. בין היתר היא עומדת בראש קרן אחי עזר שעוסקת בהנצחה דרך פרויקטים ייחודיים, תוכניות לימודים ומלגות לתלמידים ולסטודנטים.

האלמנה הגיעה למכללה האקדמית כנרת כאשר הוקם בה בית הספר להנדסה על שם בעלה. במהלך הפרויקט התחזק הקשר עם דרורי. השניים נישאו בבית הכנסת העתיק בעין גדי. "כשהתחתנו, ביקשנו שלא יביאו מתנות, אבל אמרנו שאפשר לתרום למכון דן שומרון במכללה או לעיר אופקים. אופקים ניצחה בהליכה", הוא צוחק. "אני ויעל שותפים בכל. מה שעומד לנגד עינינו הוא טובתה של החברה הישראלית".

אם כל כך חשובה לך המדינה, שאלתי, אז למה לא פוליטיקה? דרורי בחר לספר עוד סיפור: "ב-1984 קראו לי מלבנון להעביר הרצאה בסיום לימודי המכללה לבני טחון לאומי", הוא נזכר. "כמח"ט גבעתי דיברתי על כך שאני מקווה שיהיו בחירות ושלא יהיה בהן מנצח. רפול, שהיה אז הרמטכ"ל וישב בקהל, נראה מרוגז. הסברתי שאם לא יהיה מנצח, תהיה ממשלת אחדות, ואז יש סיכוי שנצא מלבנון ונוריד את האינפלציה. רק ממשלת אחדות יכולה לקבל החלטות שהן לא פוליטיות, ברמה של מנהיגות לאומית. רפול נעמד ואמר 'אתה מדבר פוליטיקה'. רציתי לענות, אבל שני המנחים שלי במכללה קפצו ואמרו 'איך דבר נכון מזה'. כולם מחאו כפיים, ומה קרה בבחירות? נוצרה ממשלת אחדות לאומית עם שמיר ופרס, הייתה נסיגה מלבנון לרצועת הביטחון, והאינפלציה ירדה. זה מה שקורה כשיש ממשלה משותפת. רפול קרא לי ואמר 'הלך לך'".

אבל למה לא פוליטיקה עכשיו?

"אני לא מתאים. אומר את מה שאני חושב. אחרי שהשתחררתי מהצבא הרים אלי פואד בן אליעזר טלפון ואמר 'זאביק, אנחנו מקימים מפלגה ורוצים שתהיה מקום שלישי מטעם המושבים והקיבוצים'. אני מגיע אליו הביתה ויושב שם עזר ויצמן, מפלגת 'חד'. במשך חצי שעה הסברתי להם למה אני לא מתאים. בסוף נכנסה דולי, אשתו של פואד, דפקה על השולחן וצעקה 'פואד, איך אתה לא שומע שהוא לא מתאים אם אני שומעת?'".

במלחמה יש תהליך התבהמות. אנשים שבכית לא היו הורגים זכוב, שוכחים את ערכי היסוד".

למה השידוך שעשה לך מרדכי עם גל"צ לא עבד?

"היה לי מכון מחקר באוניברסיטת בן-גוריון. איציק, שהיה שר ביטחון, ניגש לאבישי ברוורמן, נשיא האוניברסיטה, וביקש אותי בהשאלה להיות מפקד גלי צה"ל. הסכמתי אבל אני לא איש תקשורת. אני יודע גם מה אני לא. נכון שבאתי כאיש חינוך וצבא, אבל התקשורת לא בדמי. אנשי גל"צ כמעט עשו לי מרד. ועד העובדים וועד המהנדסים. בקיצור, עזבתי וחזרתי לאקדמיה".

צריך היום תחנת שידור צבאית?

"לא צריך אותה במדינה דמוקרטית, פלורליסטית וליברלית של שנת 2016. אולי הצבא צריך אבל גלי צה"ל לא משדרת לצבא. חלק מהשידורים הם פוליטיים, והתחנה הזו היא לא של חיילים, כמה שישחקו אותה. אבל יש גם צד שני. קל להרוס דברים טובים וקשה לבנות משהו מצליח כמו גלי צה"ל וגלגלצ. אני לא בעד להרוס משהו טוב".

השריטה השנייה

כשהיה בגל"צ עמדה לצד דרורי בת הזוג דורית הראל, מעצבת בעלת שם, שעיצבה את המוזיאון ב"ד ושם". רק סיפורם של השניים שווה ספר.

דרורי הכיר את הראל עוד כשהיה בצבא, רב סרן בצ"ח נחנים. "באו אלי הביתה אלוף פיקוד מרכז רחבעם גנדי וראש אכ"א באותם ימים שלמה להט וביקשו שאהיה קצין החינוך של החטיבה. אמרתי בתנאי שאקבל מכתב מהרמטכ"ל שאין פעולה של הצנחנים שאני לא אשתתף בה. אני לא קצין חינוך ג'ובניק".

נתנו לדרורי לשכח והכירו לו את קצינת הת"ש שישבה במשרד הסמוך, קראו לה דורית הראל. "הייתי כבר נשוי והפכנו לחברים מאוד טובים", הוא אומר. "זה נשאר ברמה האפלטונית, הייתי אדם מאוד ערכי".

דרורי היה חבר קיבוץ חצרים, נשוי לבתיה, אב לארבעה. דורית התחתנה עם שמוליק, טייס שנפל בשבי המצרי במלחמת יום כיפור. ב-1996 שמוליק שם קץ לחייו ודרורי בא לנחם את האלמנה.

"הייתי כמו משה רבנו שעמד על ההר וראה את הארץ המובטחת", תיאר את מצבו. "במשך 30 שנה רציתי לחיות איתה ועמדתני מנגד. היא התחתנה, היו לה שני ילדים, ואתה צריך להתנהג כמו בן אדם. שנתיים אחרי שהתאלמנה כאילו הגשמי חלום, ואז אתה כל בוקר מתעורר ואומר לעצמך 'איזה מאושר אני'".

עזבת בשבילה אישה ובית.

"גרושתי, בתיה, היא עד היום חברת קיבוץ חצרים, ואנחנו חברים. לפני חמש דקות דיברנו. למרות שהתגרשנו, יש לנו ארבעה ילדים ושישה נכדים. אנחנו עושים פסח ביחד. בשבת, כשעשו לי מסיבת יום הולדת, גם היא הייתה".

דרורי ידע שהוא לוקח סיכון בחיים לצד דורית. במשך פחתה השתוללה מחלה גנטית, ג'י-אס-אס, שהיא נדירה ואכזרית במיוחד. "המוח נפגע ואתה פשוט נמחק", הוא מספר. "ככה מתה אמה שלה ולא מעט מבני משפחתה. אתה לא יודע מתי זה יפרוץ. רק הופך לצמח ומת. דורית אפילו אמרה לבתיה 'אל תיתני לו ללכת, אני אמות צעיר'". רה' היא ידעה שיש סיכוי כזה. באתי וחיינו במשך 12 שנים במושב שילת".

"לא צריך היום תחנת שידור צבאית. אולי הצבא צריך, אבל גלי צה"ל לא משדרת לצבא. חלק מהשידורים הם פוליטיים והתחנה הזו היא לא של החיילים. מצד שני, אני לא בעד להרוס משהו טוב"

דורית התמוטטה, עצם הירך שלה נשברה, ומכאן מצבה החמיר. בשלב כלשהו החליטו השניים לפנות לדיגיטאס, ארגון שווייצרי שמסייע לחולים במחלות חשוכות מרפא לסיים את חייהם. עיכוב בלו"ז גרם לשניים להחליט לבצע את העבודה לבד. אבל זאב לא חשב לחיות בגפו, רצה ללכת עם אהובתו.

"בשלב מסוים דורית אמרה 'אתה לא עושה את זה' והשביעה אותי שאני רק עוזר לה", הוא נזכר בקול שקט. "היא אמרה ש'גברים לא אמיצים', וזה נכון. ברגע שאתה מצטנן אתה כבר במיטה. זה לא נשים שיוולדות ולמחרת הולכות לעבוד. נשים הרבה יותר חזקות מאיתנו. ליוויתי אותה ובאיזה סוף שבוע, ביולי 2007, עשינו את זה. התח"בקנו ואחרי חצי שעה זה הסתיים".

איך קיבלת את המוות?

"זו השריטה השנייה שלי. אבל באסונות הגדולים ביותר יצר החיות שלנו גובר על הכל".

בזמן שדיברנו עמדנו ליד גן ארכיאולוגי יפה שהוקם לזכרה של דורית במכללה האקדמית כנרת, מקום שזאב נותן לו קרדיט גדול בתהליך שיקומו.

בזמן כהונתו כמנכ"ל המכללה, בין 2007 ל-2015, היא הכפילה את גודלה והפכה עצמאית, סיימה את חלקה כש"לוחה של אוניברסיטת בר אילן. "כשבאתי לכאן אמרתי 'בואו נגדיר את ערכי היסוד, נכתוב חזון, מטרות ויעדים'", דרורי מספר. "כל שנה הייתי מוציא חוברת מטרות, והיינו בודקים את עצמנו באמצע השנה ובסופה. אחת המטרות של המכללה היא לשמש את תושבי הפריפריה, בית שאן,